

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Heleni Frigo Bomeštar, a po prijedlogu sudske savjetnice Tihane Fijan, u pravnoj stvari tužitelja Zagrebački holding d.o.o., Podružnica Čistoća, Zagreb, Radnička cesta 82, OIB: 85584865987, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković & partneri iz Zagreba, protiv tuženika POLYFORM d.o.o. u stečaju, OIB: 19890079539, Zagreb, Ogrizovićeve 34/I, zastupan po stečajnoj upraviteljici Marijani Sablijić iz Zagreba, Ulica grada Chicaga 18, zastupani po punomoćnicima Gordani Prolić Dubroja i Zrinki Širić, odvjetnicama iz Zajedničkog odvjetničkog ureda iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. travnja 2021. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 21. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mladena Ježeka iz Zagreba poslovni broj: Ovr-34678/19 od 6. prosinca 2019. te se tužbeni zahtjev tužitelja odbija u cijelosti kao neosnovan.

II Nalaže se tužitelju isplatiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 725,00 kn, u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Parnični postupak proveden je povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi posl.br. Ovr-34678/19 koje je dana 6. prosinca 2019. izdao javni bilježnik Mladen Ježek iz Zagreba, radi naplate novčane tražbine prema tuženiku u iznosu od 678,71 kn.

2. Protiv gore navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno podnio prigovor u kojem navodi kako od 23. travnja 2018. tuženiku nije dostavljen niti jedan račun za pružene usluge. Kako računi nisu dostavljani, tuženik je pretpostavio da za spornu tražbinu nije zadužen jer od 2012. godine nitko ne koristi predmetnu nekretninu na adresi Ogrizovićeve 34, stoga usluga nije ni izvršena. Nadalje, nakon nastupa pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka usluga nije pružena niti je kumuliran

otpad na adresi tuženika jer se poslovni prostor ne koristi. Navodi da se sukladno odredbi čl. 14. st. 3. Pravilnika o načinu pružanja i plaćanja usluga skupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada, kod pravnih osoba koje su u stečaju usluga naplaćuje prema stvarnom broju odvoza.

3. Radi izjavljenog prigovora stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, a postupak je nastavljen po pravilima parničnog postupka.

4. U daljnjem tijeku postupka tužitelj navodi kako je tek terenskom provjerom dana 5. rujna 2018., nakon utuženog razdoblja, ustanovio da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak te da se poslovni prostor više ne koristi, odnosno da je prodan nepoznatoj stranci. Nakon terenske provjere tužitelj je prestao zavoditi tuženika u svojim evidencijama kao obveznika plaćanja usluge odvoza otpada s predmetne adrese. S druge strane, tuženik nije postupio sukladno odredbi čl. 6. Općih uvjeta poslovanja prema kojoj je propisano kako su korisnici usluge dužni u roku od 15 dana dojaviti sve promjene vezane za evidenciju tužitelja, a ukoliko isto ne učine, dužni su podmiriti cijenu usluge. U odnosu na prigovor tuženika da je tužitelj dužan obračunavati uslugu sukladno odredbi čl. 14. st. 3. Pravilnika o načinu pružanja i plaćanja usluga skupljanja, odvoza i odlaganja komunalnog otpada, kojom je propisano da se kod pravnih osoba koje su u stečaju usluga naplaćuje prema stvarnom broju odvoza, tužitelj ističe da je takav prigovor neosnovan jer je navedeni Pravilnik prestao važiti 2. ožujka 2015. kada su stupili na snagu Opći uvjeti poslovanja s korisnicima. Nadalje, podneskom od 13. ožujka 2020. tužitelj dostavlja raspored odvoza otpada.

5. U daljnjem tijeku postupka tuženik navodi da je tužitelj bio upoznat s činjenicom stečaja jer predmetni računi glase na Polyform d.o.o. u stečaju. Navodi da je tužitelj bio dužan sve račune dostavljati na adresu stečajnog upravitelja, što isti nije učinio. Oспорava raspored odvoza otpada jer isti nije dokaz da je usluga zaista izvršena. Oспорava visinu potraživanja jer je obračun izvršen prema površini. Također, navodi da tužitelj nije dostavio ugovor o prikupljanju miješanog komunalnog otpada i kada i kolike zapremnine otpada su odvozili. Ističe prigovor zastare. Iz računa je vidljivo da je obračun izvršen po kvadraturi nekretnine, što je suprotno cjeniku javne usluge prijevoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada.

6. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u izvod iz poslovnih knjiga (list 3 spisa), izvod iz sudskog registra (list 4 spisa), račun i opomenu (list 7-8 spisa), zapisnik br. 53/208 (list 16 spisa), preslike računa (list 17-21 spisa), Opće uvjete poslovanja s korisnicima (list 22-31 spisa), Odluku (list 32-37 spisa), cjenik (list 38-42 spisa), raspored odvoza otpada (list 45 spisa).

7. Uvidom u navedene isprave te ocjenom takvih dokaza temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 148/11, 25/13, 89/14; dalje: ZPP), utvrđeno je da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

8. Uvidom u izvadak iz poslovnih knjiga i račune razvidno je da je u istima kao obveznik plaćanja naznačen tuženik te da tužitelj tereti tuženika za neplaćene račune za uslugu odvoza komunalnog otpada na adresi u Zagrebu, Ogrizovićeve 34/I, u razdoblju od travnja do kolovoza 2018.

9. Između stranaka je sporna osnova i visina potraživanja, pitanje zastare i dostave računa te je li tužitelj uredno izvršavao uslugu odvoza komunalnog otpada u utuženom razdoblju na predmetnoj adresi.

10. Najprije, u odnosu na prigovor zastare ističe se kako se u konkretnom slučaju primjenjuje zastarni rok propisan odredbom čl. 228. Zakona o obveznim odnosima (NN; broj 35/05 i 41/08, dalje: ZOO) koja određuje da međusobne tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga te tražbine naknade za izdatke učinjene

u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. Slijedom navedenog, s obzirom na to da je prijedlog za ovrhu podnesen javnom bilježniku 6. prosinca 2019., a najstariji račun dospio je na naplatu 15. svibnja 2018., razvidno je da je prigovor zastare neosnovan.

11. Nadalje, što se tiče pitanja dostave račune, napominje se da je temeljem odredbe čl. 10. Zakona o obveznim odnosima (NN broj 35/05, 41/08, 125/11 dalje ZOO) tuženik kao sudionik u obveznom odnosu dužan postupati s pažnjom koja se u pravnom prometu zahtijeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa (pažnjom dobrog domaćina) kao i pridržavati se načela savjesnosti i poštenja sukladno odredbi čl. 4. ZOO-a, te je u tom smislu tuženik bio dužan obavijestiti tužitelja o činjenici nezaprivanja računa, s time da sama činjenica nezaprivanja računa ne oslobađa istog obveze ispunjenja predmetnog dugovanja.

12. No, s druge strane, tuženik tijekom postupka osporava da je usluga odvoza komunalnog otpada na predmetnoj adresi uopće izvršena, dok je na ročištu dana 16. travnja 2021. naveo kako tužitelj nije dostavio ugovor o prikupljanju miješanog komunalnog otpada čime je osporio osnovu tužbenog zahtjeva, slijedom čega je teret dokaza, sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a, na tužitelju da dokaže osnovu potraživanja, odnosno je li u utuženom razdoblju usluga odvoza komunalnog otpada pružena.

13. Naime, tužitelj na okolnost osnovanosti tužbenog zahtjeva nije dostavio ni jednu relevantnu dokumentaciju iz koje bi bilo vidljivo da je tuženik registriran kod tužitelja kao obveznik plaćanja naknade za odvoz i zbrinjavanje komunalnog otpada u utuženom razdoblju (Matične evidencije – podaci o naknadama, Matične evidencije – bilješke, Pregled obveznika na objektu), odnosno po kojoj je osnovi uopće izvršio upis tuženika kao korisnika usluge odvoza otpada.

14. Nadalje, tužitelj je sukladno odredbi čl. 33. st. 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (NN br. 94/13, dalje: ZOGO) dužan obračunavati cijenu javne usluge iz čl. 30. st. 1. istog zakona, odnosno usluge odvoza komunalnog otpada, primjenom načela »onečišćivač plaća«, dok je sukladno st. 2. istog članka dužan korisniku usluge obračunavati cijenu javne usluge iz članka 30. stavka 1. tog zakona razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika. Također, odredbom čl. 33. st. 3. ZOGO-a propisano je da je davatelj usluge dužan voditi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada iz čl. 33. st. 2. ZOGO-a. Tužitelj je u spis dostavio raspored odvoza otpada (list 45) iz kojeg samo proizlazi da se usluga izvršava srijedom i subotom, ali nije vidljivo odnosi li se takav raspored na utuženo razdoblje niti je vidljiva evidencija o preuzetoj količini otpada od korisnika usluge u obračunskom razdoblju iz koje bi proizlazilo da je uslugu obračunavao prema kriteriju količine otpada, odnosno da je uslugu uopće pružio.

15. Stoga, kako tužitelj nije dokazao osnovu potraživanja te nije predočio sudu relevantan dokaz na okolnost da je usluga zaista pružena sukladno odredbi čl. 219. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 33. st. 3. ZOGO-a, te obzirom time nije dokazano da je ispunjena pretpostavka propisana odredbom čl. 33. st. 2. ZOGO-a, prema kojoj je korisnik predmetne usluge dužan snositi troškove gospodarenja komunalnim otpadom razmjerno količini otpada kojeg je predao davatelju usluge, kao ni pretpostavka propisana odredbom čl. 33. st. 3. ZOGO-a, to je tužbeni zahtjev valjalo u cijelosti odbiti kao neosnovan te je, sukladno odredbi čl. 451. st. 3. ZPP-a, odlučeno kao pod točkom I izreke.

16. Tuženiku su temeljem odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a priznati troškovi u visini jednokratne nagrade s PDV-om u iznosu od 625,00 kn prema Tbr. 7. toč. 8. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN broj 142/12, 103/14, 118/14, dalje: Tarifa) te trošak sudske pristojbe na prigovor na rješenje o ovrsi u iznosu od 100,00 kn, što sveukupno iznosi 725,00 kn.

17. S obzirom na neuspjeh u parnici, nije usvojen tužiteljev zahtjev za naknadom troškova parničnog i ovršnog postupka temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a te je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

18. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 21. svibnja 2021.

Sutkinja:
Helena Frigo Bomeštar

Dokument je elektronički potpisan:

HELENA FRIGO
BOMEŠTAR

Vrijeme potpisivanja:

21-05-2021
09:11:45

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI GRADANSKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523031323532313633313137
L=ZAGREB
S=FRIGO BOMEŠTAR
G=HELENA
CN=HELENA FRIGO BOMEŠTAR

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba u kojoj su izneseni razlozi zbog kojih se ona ne može podnijeti biti će odbačena kao nedopuštena (čl. 467. st. 1., 3., 4. i 5. ZPP-a).

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ili rješenja ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a, NN br. 70/19).

DNA:

- tužitelju po pun. uz sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 100,00 kn
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: eb2fb-2217a

Kontrolni broj: 06716-5bd41-eee15

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=HELENA FRIGO BOMEŠTAR, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.